

АНАСТАС СТОЯНОВ КОЛКО ПЪТИ НИВА СЕ ПОЛИВА

Част 0 от „Приказки за Малчо“

chitanka.info

Някой си завидял на Малчо, че житото му е златно и едро, и му се примолил:

— Дай ми от твоето, семе да си завъдя. Сигурно е от добър сорт?

— Така е — съгласил се Малчо. — Сортът не е лош.

И му напълнил две крини.

През другото лято човекът дошел отново, огледал буйното Малчово жито и се оплакал:

— Хилаво излезе моето, изглежда, работата не е само до сорта, ами и до земята. Дай ми малко от своята. Сигурно е ячка и богата?

— Така е — съгласил се Малчо. — И ячка е, че и богата.

И му напълнил още две крини жито и няколко каруци рохка пръст.

На третата година онзи пак дошел:

— Нищо не стана! Житцето ми е едно сгърчено, постало, а я виж твоето...

— Отведи ме да видя що за нива имаш — рекъл Малчо, нарамил дрешка и тръгнал подир човека. Като стигнали, поразходил се той из бащинията на онзи, стрил буца пръст на дланта си — земя като земя. По нищо не се различавала от неговата.

— Суха ми се вижда — поклатил глава Малчо. — Колко пъти я поливаш през годината?

— Ха, че жито полива ли се?

— Полива се и още как. Пет пъти се ръси: при торене, при преораване, при сеене, при плевене и по жътва. Пет пъти, че и веднъж от себе си го направи, та шест.

— Че откъде толкова вода! — ударил се оня по челото.

— Ама чакай, то с вода не става! — обадил се Малчо. — С пот, брайно, с пот по челото си ще я квашиш, докато прогизне под нозете ти. Че тогава ела хубост да видиш и берекет да сбираш! Хайде сбогом!

Нарамил пак дрешка и забързал към своята нива, че време било вече жътва да я жъне.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.